

KRÜGER

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (kolmas jaosto)

29 päivänä tammikuuta 2004 *

Asiassa C-253/01,

jonka Arrondissementsrechtbank te Rotterdam (Alankomaat) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa

S. A. Krüger

vastaan

Directie van de rechtspersoonlijkheid bezittende Dienst Wegverkeer

ennakkoratkaisun yhteisön ajokortista 29 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/439/ETY (EYVL L 237, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 23.7.1996 annetulla neuvoston direktiivillä 96/47/EY (EYVL L 235, s. 1), 1 artiklan 1 ja 2 kohdan sekä henkilöiden vapaata liikkuvuutta koskevien EY:n perustamissopimuksen määräysten tulkinnasta,

* Oikeudenkäyntikieli: hollanti.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Rosas sekä tuomarit R. Schintgen (esittelevä tuomari) ja N. Colneric,

julkisasiamies: P. Léger,
kirjaaja: R. Grass,

ilmoitettuaan ennakkoratkaisua pyytävälle tuomioistuimelle aikovansa ratkaista asian perustellulla määräyksellä työjärjestyksensä 104 artiklan 3 kohdan mukaisesti,

kehotettuaan yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 23 artiklassa tarkoitettuja osapuolia esittämään mahdolliset asiaa koskevat huomautuksensa,

kuultuaan julkisasiamiestä,

on antanut seuraavan

määräyksen

- 1 Arrondissementsrechtbank te Rotterdam on esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle 27.6.2001 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen

2.7.2001, EY 234 artiklan nojalla kaksi ennakkoratkaisukysymystä yhteisön ajokortista 29 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/439/ETY (EYVL L 237, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 23.7.1996 annetulla neuvoston direktiivillä 96/47/EY (EYVL L 235, s. 1) (jäljempänä direktiivi 91/439/ETY), 1 artiklan 1 ja 2 kohdan sekä henkilöiden vapaata liikkuvuutta koskevien EY:n perustamissopimuksen määräysten tulkinnasta.

- 2 Nämä kysymykset on esitetty asiassa, jossa kantajana on Krüger ja vastaajana Directie van de rechtspersoonlijkheid bezittende Dienst Wegverkeer (tieliikenneviranomaisena) ja joka koskee Krügerin ajokortin rekisteröintiä ja vaihtoa Alankomaissa.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Yhteisön lainsäädäntö

- 3 Direktiivin 91/439/ETY ensimmäinen perustelukappale kuuluu seuraavasti:

”On suotavaa, että yhteisen liikennepolitiikan tavoitteiden saavuttamiseksi ja liikenneturvallisuuden parantamiseksi sekä sellaisten henkilöiden liikkuvuuden helpottamiseksi, jotka sijoittautuvat toiseen jäsenvaltioon kuin siihen, jossa he ovat läpäisseet kuljettajantutkinnon, otetaan käyttöön yhteisön malli kansalliseksi ajokortiksi, jonka jäsenvaltiot tunnustavat vastavuoroisesti ilman, että ajokortteja on pakko vaihtaa.”

4 Saman direktiivin yhdeksännessä perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”Direktiivin 80/1263/ETY 8 artiklassa annetut säännökset ja erityisesti velvollisuus vaihtaa ajokortti yhden vuoden kuluessa vakinaisen asuinpaikan muuttamisesta estävät henkilöiden vapaata liikkuvuutta, eikä niitä voida hyväksyä ottaen huomioon toteutunut Euroopan yhdentymiskehitys.”

5 Direktiivin 91/439/ETY 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön liitteessä I tai I a esitetyn yhteisön mallin mukainen kansallinen ajokortti tämän direktiivin säännösten mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden antamat ajokortit on tunnustettava vastavuoroisesti.

3. Jos kansallisen ajokortin haltija muuttaa ajokortin voimassa ollessa vakinaisesti asumaan toiseen jäsenvaltioon kuin siihen, joka on antanut ajokortin, se jäsenvaltio, johon ajokortin haltija muuttaa vakinaisesti asumaan, voi soveltaa ajokortin haltijaan kansallisia ajokortin voimassaoloaikaa, lääkärintarkastuksia ja verotusta koskevia määräyksiä ja tehdä ajokorttiin välttämättömiksi katsottavat merkinnät.”

6 Direktiivin 91/439/ETY 2 artiklan 2 kohta kuuluu seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet ajokorttien väärentämismahdollisuuksien estämiseksi.”

7 Saman direktiivin 7 artiklan 5 kohdan mukaan henkilöllä voi olla vain yhden jäsenvaltion antama ajokortti.

8 Direktiivin 91/439/ETY 8 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Jos jäsenvaltion antaman voimassa olevan kansallisen ajokortin haltija on muuttanut vakinaisesti asumaan toiseen jäsenvaltioon, hän voi pyytää, että hänen ajokorttinsa vaihdetaan sitä vastaavaan ajokorttiin; vaihdon suorittavan jäsenvaltion asiana on tarvittaessa todentaa, onko sille esitetty ajokortti yhä voimassa.

2. Jollei rikoslain ja yleistä järjestystä koskevien säädösten alueellisen soveltamisen periaatteen huomioon ottamisesta muuta johdu, se jäsenvaltio, jossa toisen jäsenvaltion antaneen ajokortin haltijalla on vakituinen asuinpaikka, saa soveltaa ajokortin haltijaan kansallisia ajo-oikeuden rajoittamista tai poistamista taikka sen määräaikaista tai pysyvää peruuttamista koskevia kansallisia säännöksiä ja tarvittaessa vaihtaa ajokortin tätä tarkoitusta varten.

3. Vaihdon suorittavan jäsenvaltion on palautettava aikaisempi ajokortti ajokortin antaneen jäsenvaltion viranomaisille sekä perusteltava tämä menettely.

4. Jäsenvaltio voi kieltäytyä hyväksymästä toisen jäsenvaltion sellaiselle henkilölle antamaa ajokorttia, johon ensin mainitun jäsenvaltion alueella on kohdistettu jokin 2 kohdassa mainittu toimenpide.

Jäsenvaltio voi samoin kieltäytyä antamasta ajokorttia hakijalle, johon on kohdistettu tällainen toimenpide toisessa jäsenvaltiossa.

— —”

Kansallinen lainsäädäntö

- 9 Alankomaissa ajokorttia koskevat säännökset sisältyvät pääasiallisesti tieliikennettä koskeviin säännöksiin, joihin kuuluu 21.4.1994 annettu *Wegenverkeerswet* (tieliikennelaki), sellaisena kuin se on muutettuna (Stbl. 1996, nro 276) (jäljempänä vuoden 1994 *WVW*).
- 10 Vuoden 1994 *WVW*:n 107 §:n 1 momentin mukaan yleisillä teillä käytettävän moottoriajoneuvon kuljettajalla on oltava toimivaltaisen viranomaisen myöntämä ajokortti, jossa annetaan lupa ajaa kyseistä ajoneuvoa, ja tällä viranomaisella tarkoitetaan Alankomaissa toimivaltaista viranomaista. Saman pykälän 2 momentissa täsmennetään ne eri ominaisuudet, jotka ajokortilla on oltava, ja siinä säädetään erityisesti, että ajokortin on oltava voimassa.

11 Vuoden 1994 WVW:n 108 §:n 1 momentin h kohdassa säädetään seuraavaa:

”107 §:ää ei sovelleta seuraaviin kuljettajiin:

— —

- h) sellaisiin moottoriajoneuvon kuljettajiin, jotka asuvat Alankomaissa ja joille Euroopan yhteisöjen toisen jäsenvaltion taikka Euroopan talousalueen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on antanut ajokortin sellaisen moottoriajoneuvon kuljettamiseksi kuin jota he kuljettavat, sen Alankomaissa sovellettavan voimassaoloajanjakson aikana, joka on vahvistettu rekisteröitäessä tämä ajokortti ajokorttirekisteriin, taikka jos tätä ajokorttia ei ole rekisteröity ajokorttirekisteriin tai jos rekisteröinnin yhteydessä vahvistettu kortin voimassaoloaika Alankomaissa on lyhyempi kuin yksi vuosi, jos vuotta ei ole kulunut siitä kun he ovat asettautuneet asumaan Alankomaihin.”

12 Vuoden 1994 WVW:n 109 §:ssä todetaan seuraavaa:

”1. Edellä 108 §:n 1 momentin h kohdassa tarkoitetun rekisteröinnin yhteydessä vahvistettu voimassaoloaika Alankomaissa on

- a) kymmenen vuotta ajokortin myöntämispäivästä, jos kortinhaltija oli myöntämispäivänä alle 60 vuoden ikäinen;

— —.”

- 13 Vuoden 1994 WVW:n 122 §:n 1 momentin mukaan ajokortti, joka on myönnetty alle 60-vuotiaalle hakijalle, on voimassa kymmenen vuotta sen myöntämispäivästä. Mikäli hakija on täyttänyt 60 mutta ei vielä 65 vuotta, ajokortti on voimassa myöntämispäivästään siihen päivään saakka, kun hakija täyttää 70 vuotta. Mikäli hakija on 65-vuotias tai sitä vanhempi, ajokortti on voimassa viisi vuotta myöntämispäivästään.
- 14 Vuoden 1994 WVW:n 177 §:n 1 momentissa määrätään rikosoikeudellinen rangaistus eli sakko tai enintään kaksi kuukautta vankeutta ajokorttita ajamisesta, vanhentuneella ajokortilla ajamisesta taikka sellaisella kortilla ajamisesta, joka ei täytä vuoden 1994 WVW:ssä tai sen nojalla vahvistettuja asiaa koskevia edellytyksiä.
- 15 3.7.1989 annetun Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriftenin (liikennesääntöjen hallinnollisesta täytäntöönpanosta annettu laki; Stbl. 1989, nro 300), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 28.10.1999 annetulla lailla (Stbl. 1999, nro 469; jäljempänä WAHV), 2 §:n 1 momentissa säädetään hallinnollisten seuraamusten soveltamisesta vuoden 1994 WVW:ssä säädettyjen rikosoikeudellisten seuraamusten sijaan tiettyjen vuoden 1994 WVW:ssä tai sen nojalla vahvistettujen säännösten vastaisten menettelyjen osalta.

Pääasian oikeudenkäynti ja ennakkoratkaisukysymykset

- 16 Ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee, että Krüger, joka on Saksan kansalainen, on asunut ja työskennellyt Alankomaissa vuoden 1996 tammikuusta. Hänellä on Saksan viranomaisten 2.9.1983 myöntämä ajokortti. Ajokortti on Saksan lainsäädännön mukaisesti voimassa rajoittamattoman ajan. Noudattaakseen vuoden 1994 WVW:n 108 §:n 1 momentin h kohtaa Krüger pyysi kirjallisesti 14.6.1996 tieliikenneviranomaiselta kortin rekisteröintiä. Tämä epäsi pyynnön

päätöksellään 1.10.1996 sillä perusteella, että kortti oli myönnetty yli kymmenen vuotta sitten. Alankomaiden lainsäädännön nojalla tällaista korttia ei voida rekisteröidä, vaan se on vaihdettava alankomaalaiseen ajokorttiin.

- 17 Krüger valitti tästä päätöksestä Arrondissementsrechtbank te Rotterdamiin väittäen, että ajokortin rekisteröintiä koskevan pyynnön hylkääminen muodostaa henkilöiden vapaalle liikkuvuudelle esteen, joka ei ole oikeutettu yleisen edun mukaisten objektiivisten perusteiden vuoksi ja joka lisäksi on vastoin direktiivin 91/439/ETY 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua ajokorttien vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta sellaisena kuin yhteisöjen tuomioistuin on tätä tulkinnut asiassa C-193/94, Skanavi ja Chryssanthakopoulos, 29.2.1996 antamassaan tuomiossa (Kok. 1996, s. I-929).
- 18 Tässä tuomioistuimessa tieliikenneviranomaisen katsoi, ettei se seikka, että on mahdotonta rekisteröidä yli kymmenen vuotta sitten annettua ajokorttia, ole este henkilöiden vapaalle liikkuvuudelle, koska sitä sovelletaan eroa tekemättä alankomaalaisen ajokortin haltijoihin ja muun jäsenvaltion myöntämän ajokortin haltijoihin. Ja joka tapauksessa, vaikka katsottaisiinkin, että Alankomaiden lainsäädäntö muodostaa tällaisen esteen, tämä on oikeutettua tavoitellun päämäärän vuoksi, jona on ajokorttien uudistaminen kymmenen vuoden välein. Tieliikenneviranomaisen totesi lisäksi, ettei direktiivi 91/439/ETY ole esteenä sille, että Alankomaihin sijoittautunut saksalaisen ajokortin haltija on velvollinen vaihtamaan tämän ajokortin alankomaalaiseen ajokorttiin.
- 19 Ennakkoratkaisupyynnössään Arrondissementsrechtbank te Rotterdam toteaa, että Krügerin tilanteessa olevalle henkilölle vuoden 1994 WVV:n säännökset aiheuttavat tosiasiallisesti sellaisen velvollisuuden olemassaolon — tai ainakin synnyn —, jonka mukaan hänen on vaihdettava ajokorttinsa vuoden määräajassa, ellei hän halua rikkoa lakia. Kuitenkin direktiivin 91/439/ETY yhdeksän-

nestä perustelukappaleesta sekä asiassa C-230/97, Awoyemi, 29.10.1998 annetun tuomion (Kok. 1998, s. I-6781) 42 kohdasta näyttää seuraavan, että kyseisessä direktiivissä veloitetaan jäsenvaltiot estämään se, että toisen jäsenvaltion myöntämän ajokortin haltija joutuu vaihtamaan kyseisen kortin vastaanottavan jäsenvaltion myöntämään ajokorttiin.

- 20 Kyseinen kansallinen tuomioistuin katsoi näin ollen, että vireillä olevan riidan ratkaisu edellyttää yhteisön oikeuden tulkintaa, ja lykkäsi asian ratkaisua ja esitti yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1. Onko direktiiviä 91/439/ETY — ja erityisesti sen 1 artiklan 1 ja 2 kohtaa — tulkittava siten, että sen kanssa sopusoinnussa on kansallinen täytäntöönpanosäännös, jonka nojalla Saksan liittotasavallassa ajokortin antamiseen toimivaltaisen viranomaisen antaman sellaisen ajokortin, joka on voimassa haltijansa eliniän, haltijalla on tai hänelle syntyy velvollisuus vaihtaa ajokortti vuoden sisällä siitä, kun hän on vaihtanut vakituisen asuinpaikkansa Alankomaihin, koska ajokorttia, joka on annettu jossain toisessa jäsenvaltiossa yli kymmenen vuotta sitten, ei voida rekisteröidä Alankomaissa ja koska tilanteessa, jossa ajokorttia ei ole rekisteröity, ajokortin haltija syyllistyy rangaistavaan tekoon kuljettaessaan moottoriajoneuvoa Alankomaissa?

2. Merkitseekö ensimmäisessä kysymyksessä tarkoitettu kansallinen säännös ja kyseisessä kysymyksessä kuvaillut seuraukset henkilöiden vapaan liikkuvuuden estettä, ja jos näin on, voidaanko tätä estettä perustella sillä, että tällä tavalla on tehty mahdolliseksi uusia ajoittain asiakirjaan merkityt tiedot ja mukauttaa asiakirja tekniseen kehitykseen siltä osin kuin kyse on niistä vaatimuksista, jotka asiakirjojen on täytettävä niiden suojaamiseksi ja niitä koskevien petosten ehkäisemiseksi?”

Ensimmäinen kysymys

- 21 Ensimmäisellä kysymyksellään kansallinen tuomioistuin kysyy, onko direktiivin 91/439/ETY 1 artiklan 1 ja 2 kohtaa tulkittava niin, että ne ovat esteenä jäsenvaltion lainsäädännölle, jossa asetetaan toisen jäsenvaltion myöntämän ajokortin haltijalle, joka on sijoittautunut ensin mainitun jäsenvaltion alueelle, velvollisuus vaihtaa kyseinen ajokortti kotimaiseen ajokorttiin sen vuoksi, ettei toisen jäsenvaltion myöntämää ajokorttia, joka ei ole vastaanottavassa jäsenvaltiossa sovellettavien ajokortin voimassaoloaikaa koskevien säännösten mukainen, voida rekisteröidä siellä ajokorttirekisteriin.
- 22 Koska kysymykseen annettava vastaus voidaan selvästi johtaa yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä, tämä on ilmoittanut työjärjestyksensä 104 artiklan 3 kohdan mukaisesti kansalliselle tuomioistuimelle aikovansa ratkaista asian perustellulla määräyksellä ja kehottanut yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 23 artiklassa tarkoitettuja osapuolia esittämään mahdolliset asiaa koskevat huomautuksensa.
- 23 Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus ja komissio eivät ole vastustaneet yhteisöjen tuomioistuimen aikomusta antaa ratkaisunsa perustellulla määräyksellä. Sitä vastoin Krüger, Alankomaiden hallitus, Espanjan hallitus ja Suomen hallitus ovat esittäneet vastalauseensa.
- 24 Näin muotoiltuun kysymykseen vastattaessa on huomattava ensinnäkin, että asiassa C-246/00, komissio vastaan Alankomaat, 10.7.2003 annetun tuomion (Kok. 2003, s. I-7485) 60–63 ja 67–70 kohdasta ilmenee, että direktiivi 91/439/ETY on esteenä jäsenvaltion lainsäädännölle, jossa velvoitetaan rekisteröimään toisen jäsenvaltion antama ajokortti, jonka haltija on sijoittautunut ensin mainitun jäsenvaltion alueelle.

- 25 Yhteisöjen tuomioistuin on ensin muistuttanut kyseisen tuomion 60 ja 61 kohdassa, että sen oikeuskäytännön mukaisesti ensinnäkin direktiivin 91/439/ETY 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu ajokorttien vastavuoroinen tunnustaminen on suoritettava ilman muodollisuuksia (ks. em. asia Skanavi ja Chryssanthakopoulos, tuomion 26 kohta ja em. asia Awoyemi, tuomion 41 kohta), ja toiseksi, että ajokorttien vastavuoroisen tunnustamisen velvollisuus on täsmällinen ja ehdoton, eikä jäsenvaltioilla ole harkintavaltaa tämän velvollisuuden noudattamisen edellyttämien yksityiskohtaisten sääntöjen osalta (ks. em. asia Awoyemi, tuomion 42 kohta); tämän jälkeen yhteisöjen tuomioistuin on katsonut saman tuomion 63 kohdassa, että Alankomaiden lainsäädännössä säädetty toisen jäsenvaltion myöntämän ajokortin pakollinen rekisteröinti on mainitun oikeuskäytännön valossa muodollisuus ja siten direktiivin 91/439/ETY 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen ajokorttien vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen vastainen.
- 26 Yhteisöjen tuomioistuin on niin ikään katsonut mainitussa asiassa komissio vastaan Alankomaat antamansa tuomion 67–70 kohdassa, että toisen jäsenvaltion myöntämän ajokortin pakollinen rekisteröinti ei ole välttämätöntä, jotta jäsenvaltio voi käyttää direktiivin 91/439/ETY 1 artiklan 3 kohdassa annettua mahdollisuutta soveltaa toisen jäsenvaltion myöntämän ajokortin haltijaan, joka on sijoittautunut Alankomaihin, kansallisia säännöksiään, jotka koskevat kortin voimassaoloa, lääkärintarkastuksia ja veroja, sekä merkitä korttiin sen hallinnon kannalta tarpeelliset maininnat.
- 27 Tältä osin yhteisöjen tuomioistuin totesi, että ensinnäkään se seikka, että toisen jäsenvaltion myöntämää ajokorttia ei ole rekisteröity Alankomaissa, ei estä sitä, että Alankomaiden viranomaiset voivat liikennetarkastuksissa soveltaa oikein ajokortin voimassaoloaikaa koskevia kansallisia säännöksiä laskemalla 10 vuoden ajanjakson kyseisessä ajokortissa mainitusta myöntämispäivämäärästä lukien.
- 28 Toiseksi se huomautti, että riidanalainen rekisteröinti ei myöskään vaikuta välttämättömältä, jotta toimivaltaiset viranomaiset voivat tarkistaa, että ajokortin

uusimista ja lääkärintarkastusta koskevia kansallisia säännöksiä on noudatettu, koska on ajokortin haltijan tehtävänä näyttää toteen se, että hän on noudattanut kyseessä olevia säännöksiä. Riittäisi siis, että toisen jäsenvaltion myöntämien ajokorttien haltijoille ilmoitetaan heille kansallisen lainsäädännön nojalla kuuluvat velvoitteet, kun he ovat muuttamassa Alankomaihin, ja sovelletaan kyseisten säännösten noudattamatta jättämisestä säädettyjä sanktioita.

- 29 Lopuksi se totesi, ettei se, että tietyissä jäsenvaltioissa on muovinen ajokortti, myöskään tee tämän ajokortin rekisteröimisestä välttämätöntä, koska toisin kuin Alankomaiden hallitus väittää, tässä ajokortissa on oltava tila, joka on varattu hallintoa varten tarvittaville tiedoille, jotka vastaanottava jäsenvaltio mahdollisesti lisää, kuten direktiivin 91/439/ETY liitteessä I a olevasta 2 kohdasta ilmenee.
- 30 Toiseksi on muistettava yhteisöjen tuomioistuimen katsoneen, että direktiivin 91/439/ETY 1 artiklan 2 kohdan ja 8 artiklan 1 kohdan säännöksissä, kun niitä luetaan yhdessä tämän saman direktiivin yhdeksännen perustelukappaleen kanssa, kielletään jäsenvaltioita muun muassa edellyttämästä toisen jäsenvaltion myöntämän ajokortin vaihtamista ottamatta huomioon kortinhaltijan kansallaisuutta (ks. em. asia Awoyemi, tuomion 42 kohta).
- 31 Tämän tulkinnan on yhteisöjen tuomioistuin äskettäin vahvistanut edellä mainitussa asiassa komissio vastaan Alankomaat annetussa tuomiossa. Kyseisen tuomion 72 kohdassa se nimittäin katsoi direktiivin 91/439/ETY yhdeksännestä perustelukappaleesta seuraavan, että direktiivillä on nimenomaisesti pyritty poistamaan ajokorttien vaihtojärjestelyt.

- 32 Tämän vuoksi on todettava oikeuskäytännöstä seuraavan selkeästi, että direktiivi 91/439/ETY estää jäsenvaltiota edellyttämästä sellaisen ajokortin rekisteröintiä tai vaihtoa, joka ei ole sen omien viranomaisten myöntämä, kun ajokortin haltija sijoittautuu sen alueelle.
- 33 Tästä seuraa, että pääasian oikeudenkäynnissä esillä olevan kaltainen kansallinen lainsäädäntö, jossa veloitetaan muun jäsenvaltion kuin vastaanottavan jäsenvaltion myöntämän ajokortin haltija rekisteröimään ja tilanteen mukaan jopa vaihtamaan ajokorttinsa kotimaiseen ajokorttiin, ei ole direktiivin 91/439/ETY mukainen.
- 34 On lisättävä, että kuten tämän määräyksen 28 kohdasta käy ilmi, jäsenvaltion myöntämän ajokortin haltijan, joka asuu vakinaisesti toisen jäsenvaltion alueella ja joka on käyttänyt direktiivin 91/439/ETY 1 artiklan 3 kohdassa säädettyä mahdollisuuttaan, asiana on osoittaa täyttävänsä vastaanottavan jäsenvaltion antamissa ajokortin uusimista koskevilla säännöksissä mainitut edellytykset. Kuitenkin sen jälkeen kun tämä on kerran osoitettu, on vastaanottavan jäsenvaltion viranomaisten asiana tehdä tästä päätelmät ja antaa kyseiselle kortinhaltijalle lupa ajaa ajoneuvoa tämän alkuperäisellä ajokortilla.
- 35 Tätä ei muuksi muuta Alankomaiden hallituksen väite, jonka mukaan se, että jäsenvaltio ei saa edellyttää siellä asuvien yhteisön kansalaisten vaihtavan toisen jäsenvaltion myöntämän ajokortin kotimaiseen ajokorttiin, vaikka tällaisen kotimaisen kortin haltijat, jotka ovat pääsääntöisesti vastaanottavan jäsenvaltion kansalaisia, on veloitettu uusimaan ajokorttinsa kymmenen vuoden välein, on tämän jäsenvaltion kansalaisten syrjimistä.

- 36 Kuten nimittäin yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee, mahdollinen syrjintä, jonka kohteeksi jäsenvaltion kansalaiset saattavat joutua tämän jäsenvaltion oikeuden mukaan, kuuluu tämän jäsenvaltion oikeuden soveltamisalaan, joten ne on ratkaistava mainitun jäsenvaltion sisäisen oikeusjärjestyksen mukaisesti (yhdistetyt asiat C-64/96 ja C-65/96, Uecker ja Jacquet, tuomio 5.6.1997, Kok. 1997, s. I-3171, 23 kohta).
- 37 Uudelleen muotoiltuun ensimmäiseen kysymykseen on näin ollen vastattava, että direktiivin 91/439/ETY 1 artiklan 1 ja 2 kohtaa on tulkittava niin, että ne ovat esteenä jäsenvaltion lainsäädännölle, jossa asetetaan tietyissä tilanteissa toisen jäsenvaltion myöntämän ajokortin haltijoille, jotka ovat sijoittautuneet ensin mainitun jäsenvaltion alueelle, velvollisuus vaihtaa kyseinen ajokortti kotimaiseen ajokorttiin sen vuoksi, ettei toisen jäsenvaltion myöntämää ajokorttia, joka ei ole vastaanottavassa jäsenvaltiossa sovellettavien ajokortin voimassaoloaikaa koskevien säännösten mukainen, voida rekisteröidä siellä ajokorttirekisteriin.

Jäsenvaltion myöntämän ajokortin haltijan, joka asuu vakinaisesti toisen jäsenvaltion alueella ja joka on käyttänyt direktiivin 91/439/ETY 1 artiklan 3 kohdassa säädettyä mahdollisuuttaan, asiana on osoittaa täyttävänsä vastaanottavan jäsenvaltion antamissa ajokortin uusimista koskevilla säännöksillä mainitut edellytykset. Kuitenkin sen jälkeen kun tämä on kerran osoitettu, on vastaanottavan jäsenvaltion viranomaisten asiana tehdä tästä päätelmät ja antaa kyseiselle kortinhaltijalle lupa ajaa ajoneuvoa tämän alkuperäisellä ajokortilla.

Toinen kysymys

- 38 Ensimmäiseen kysymykseen annetun vastauksen vuoksi toiseen kysymykseen ei ole tarpeen vastata.

Oikeudenkäyntikulut

- 39 Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneille Alankomaiden, Espanjan, Italian, Suomen ja Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksille ja komissiolle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi. Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

Yhteisön ajokortista 29 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/439/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 23.7.1996 annetulla neuvoston direktiivillä 96/47/EY, 1 artiklan 1 ja 2 kohtaa on tulkittava niin, että ne ovat

esteenä jäsenvaltion lainsäädännölle, jossa asetetaan tietyissä tilanteissa toisen jäsenvaltion myöntämän ajokortin haltijoille, jotka ovat sijoittautuneet ensin mainitun jäsenvaltion alueelle, velvollisuus vaihtaa kyseinen ajokortti kotimaiseen ajokorttiin sen vuoksi, ettei toisen jäsenvaltion myöntämää ajokorttia, joka ei ole vastaanottavassa jäsenvaltiossa sovellettavien ajokortin voimassaoloaikaa koskevien säännösten mukainen, voida rekisteröidä siellä ajokorttirekisteriin.

Jäsenvaltion myöntämän ajokortin haltijan, joka asuu vakinaisesti toisen jäsenvaltion alueella ja joka on käyttänyt direktiivin 91/439/ETY 1 artiklan 3 kohdassa säädettyä mahdollisuuttaan, asiana on osoittaa täyttävänsä vastaanottavan jäsenvaltion antamissa ajokortin uusimista koskevissa säännöksissä mainitut edellytykset. Kuitenkin sen jälkeen kun tämä on kerran osoitettu, on vastaanottavan jäsenvaltion viranomaisten asiana tehdä tästä päätelmät ja antaa kyseiselle kortinhaltijalle lupa ajaa ajoneuvoa tämän alkuperäisellä ajokortilla.

Annettiin Luxemburgissa 29 päivänä tammikuuta 2004.

R. Grass

A. Rosas

kirjaaja

kolmannen jaoston puheenjohtaja